

BERGEN

BULLETIN

NIEUWS- EN INFORMATIEBULLETIN VOOR BEWONERS, BEDRIJVEN EN INSTELLINGEN IN DE BERGEN

Pagina 3 Buurtpreventie • Pagina 5 Eppo aan het woord • Pagina 8 De passie van Sam Scheepstra

Perikelen op en rond de Willemstraat. Of toch niet?

Sinds half januari ligt de Willemstraat open, en dat heeft de buurt geweten. In bijna alle straten is de verkeersoverlast enorm toegenomen, met als absoluut dieptepunt de hoek Willem de Zwijgerstraat - Hoogstraat. Bewoners en ondernemers klagen dan ook regelmatig steen en been. Zo niet Corinne Wouterse van Restaurant Boon aan de Willemstraat, dus vlak bij het vuur. "In mijn klandizie heb ik er niets van gemerkt, klanten weten ons gelukkig nog steeds te vinden. Wel wordt het nu binnen wat vuiler, maar dat lijkt me logisch. Verder ruik je hier af en toe een rioollucht, klanten zeggen er ook iets over. Dat zal wel door de werkzaamheden komen, maar zoiets is natuurlijk nooit met zekerheid te zeggen." Voor haar moet het ergste echter nog komen: als de stoep recht voor haar deur wordt open gebroken. "Maar dat zal maar één werkdag duren, dus 's avonds ligt de stoep er weer, heeft de gemeente verzekerd." En ze heeft alle vertrouwen in de gemeente, haar ervaringen zijn tot nu toe alleen maar positief. Er wordt steeds tijdig voldoende informatie verstrekt, telefoons worden opgenomen, vragen beantwoord en afspraken nagekomen.

Presentatie Ontwikkelingsvisie De Bergen

Half februari verzorgde de gemeente op een avond in de bibliotheek van de Witte Dame een presentatie over de ontwikkelingsvisie voor De Bergen.

Redactiemedewerker Rob van der Linden was erbij, en brengt verslag uit.

"Enigszins bezorgd liep ik de bieb binnen. Dat kwam omdat ik het concept voor de presentatie waar naartoe ik op weg was, al had gelezen. Daarin schortte het nogal aan 'visie'. Het was meer een opsomming van 'ontwikkelprojecten' in de buurt. En als de gemeente praat over 'ontwikkelen', dan bedoelt ze 'bouwen'. In september had de buurt in een vergadering in dezelfde bieb de gemeente laten weten graag mee te denken over een visie. Maar niet vrijblijvend. Een loepzuivere ervaringskwestie. Er is in het verleden al veel leergeld betaald. Maar ik stop met somberen. De opkomst in de bieb was prima. Zeker honderd buurtgenoten. Een goed begin van de avond. En in de presentatie trof ik meer visie aan dan het concept deed vrezen. Hier en daar kreeg ik zelfs een warm gevoel van binnen. Ik geef de tekst van één sheet:

lees verder linksonder op pagina 12

BERGEN BULLETIN • FEBRUARI 2007

Vrijdag 20 april,

zaterdag 21 en

zondag 22 april

organiseert

Buurtcentrum

de Bergen:

Kunst in de Bergen

Lezersonderzoek uitgesteld. Bergen Bulletin op zijn einde?

Het lezersonderzoek naar de waardering van het Bergen Bulletin is voorlopig uitgesteld. En dus ook het plan om al in dit nummer een eenvoudig enquêteformulier met een korte vragenlijst op te nemen.

De redactie heeft tot dat uitstel besloten om het onderzoek beter te kunnen voorbereiden. Maar ook leeft het idee om het formulier niet in een 'gewoon' bulletin te steken, maar apart bij mensen in de bus te doen. Al of niet in de vorm van een Bergen Bulletin Special. De redactie gaat ervan uit

dat de enquête op die manier meer opvalt en dan dus hopelijk ook een hogere respons oplevert.

Een reden voor de enquête is dat de redactie graag wil weten of ze op de goede weg is, en wat er zoal aan zou kunnen verbeteren. Een andere reden is dat de toekomst van het blad onder druk staat door financiële en organisatorische ontwikkelingen. Dat zou tot 'uitkleding' en zelfs volledige stopzetting van het blad kunnen leiden. Maar zover is het gelukkig nog niet.

"Ja, ik heb best geluk gehad" realiseert Marloes Rutten zich. "Het is voor starters als ik niet gemakkelijk in of dicht bij het centrum een betaalbare woning te vinden. Door de prijzen die hier worden gevraagd, en de lange wachtlijsten van woningbouwverenigingen. Nee, vanzelf gaat het niet." De 21-jarige in Limburg geboren en getogen Marloes woont nu bijna een jaar in De Bergen. Waar ze dankzij haar werkgever woonruimte heeft kunnen vinden. Op de kop van de Sint Catharinastraat, slechts een afslag verwijderd van het Wilhelminaplein.

In haar woning, kijkt ze op een druilerige avond in februari uit over haar straat en ziet de ene na de andere auto passeren. "Sinds de Willemstraat is afgesloten, is het hier in de straat veel drukker geworden met auto's". Wie vervolgens rekt op de gebruikelijke klaagzang komt bedrogen uit. Marloes heeft het naar haar zin in De Bergen, een buurt die ze als zeer levendig ervaart. Niet dat ze er elke dag te vinden is, want voor haar werk is ze dikwijls onderweg en overnacht ze meer dan eens in een hotel. "Ach, dat is beter en rustiger dan in de file staan."

Werk altijd zeer nabij

Marloes is afgelopen zomer afgestudeerd aan de Hogeschool Zuyd in Maastricht, aan een opleiding die ICT combineert met management en communicatie. Sinds 2,5 jaar is ze in dienst van Split Vision, een jonge snel groeiende onderneming met negen medewerkers en gespecialiseerd in advisering over het management van infor-

N I E U W I N D E B E R G E N : Marloes Rutten woont en werkt sinds jaartje in Catharinastraat

matie- en documentbeheer. Marloes werkt er met haar collega's hard en met veel plezier aan om dit bedrijfje nog verder te laten groeien. Bij haar is het werk dan ook altijd zeer nabij. Ook fysiek, want op de begane grond van het complex, pal onder haar woning, heeft Split Vision een zakelijke ruimte ingericht.

Bergen nog niet zo bekend

Eindhoven is voor Marloes een stad die zijn geheimen al eerder deels aan haar had prijsgegeven. "Ik had er al een netwerk, familie, vrienden, en ging er wel eens stappen. Nee, niet in De Bergen, maar op het Stratumseind. Of ik deze buurt al kende? Alleen het Wilhelminaplein een beetje, en ja, ook de omgeving van het Philips Stadion." Het centrum was haar al wel erg bekend.

Prettig, aangenaam en rustig

De Sint Catharinastraat ervaart Marloes als een prettige woonstraat waar het aangenaam en, als het verkeer geen sluiproute zoekt, vooral rustig toeven is. "Van toeloop bij voetbalwedstrijden van PSV heb ik amper last. Kennelijk zit ik net buiten de loop. Wat me verder bevalt, is dat er regelmatig van alles te doen is op het Wilhelminaplein. Dat is vaak erg gezellig. Al vind ik het wel

opvallend dat een evenement de ene keer heel druk bezocht wordt en de andere keer nauwelijks mensen trekt." Zelf beperkt ze zich bij het uitgaan overigens niet tot de cafés en restaurants in De Bergen.

En nu nog een supermarkt

"De buurt heeft veel voorzieningen, maar wat ik hier nog mis, is een supermarkt", vertelt Marloes. "Daarvoor moet je een flink stuk om rijden, naar Super de Boer achter het tankstation aan de andere kant van de Willemstraat of naar de Albert Heijn op de Hoogstraat. Met een supermarkt vlakbij, en liefst nog een slager zou het hier hélemaal aangenaam zijn."

Jack van Eekelen

peach-es

Gespecialiseerd in anti-cellulite behandelingen en trilplaat-trainingen

Bij inlevering van deze bon 10% korting!

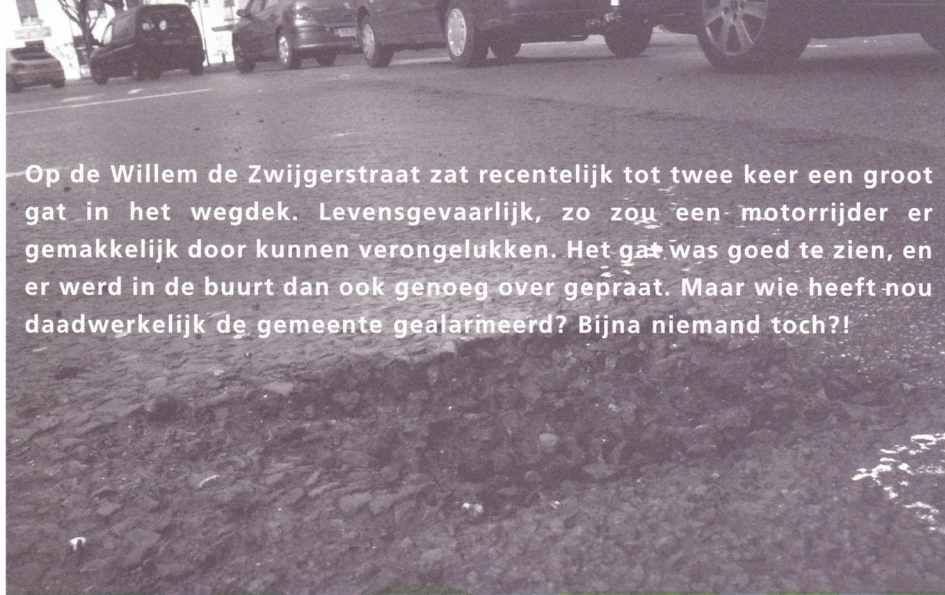
Wilt u ook een mooie huid en een slank silhouet?

Peach-es helpt u graag!

Lichtstraat 442 (gebouw de Jonkheer) 040-246 8656 www.peach-es.com

C O L O F O N

- Redactie: Inge Adriaans, Loes Drenthen, Jan Willem Hamelink, Frans van den Hurk, Ignace Op de Macks, Harrie Quispel en Hans Verhagen.
- Tekstbijdrage: Rob van der Linden.
- Fotografie: Tom Adriaans en Rob Stork.
- Vormgeving: Henk Jan Drenthen.
- Drukkerij: Vane Druk.
- Oplage: 1600 stuks.
- Contactpersoon: Harrie Quispel, Veestraat 5, (040) 7850031 en bergenbulletin@tiscali.nl.
- Coördinatie distributie: Ignace Op de Macks, Kleine Berg 46, (040) 2442550, iodmacks@iae.nl.
- Deadline komend nummer: vrijdag 6 april.
- Verschijningsdatum: vrijdag 20 april.

Op de Willem de Zwijgerstraat zat recentelijk tot twee keer een groot gat in het wegdek. Levensgevaarlijk, zo zou een motorrijder er gemakkelijk door kunnen verongelukken. Het gat was goed te zien, en er werd in de buurt dan ook genoeg over gepraat. Maar wie heeft nou daadwerkelijk de gemeente gealarmeerd? Bijna niemand toch?!

Dat De Bergen een afspiegeling is van de samenleving moge duidelijk zijn. Ook al hadden de mensen van buurtpreventie het om sommige vlakken graag anders gezien. Want de straatcoördinatoren proberen wel op allerlei manieren bewoners bij de buurt te betrekken en attent te maken op wat er leeft, maar dat wordt niet altijd goed begrepen. Dat blijkt uit vragen die nog steeds aan buurtpreventie worden gesteld.

"Hoe zit het met het ophalen van het huisvuil?", is zo'n vraag. "Volgens mij wordt er hier om de hoek gedeald. Wanneer doen jullie daar eens iets aan?" een andere. En weer een andere: "Wordt dat gat in het wegdek nou eens gerepareerd?" Vragen die buurtpreventie niet kan beantwoorden.

Gemeente bellen

Dat buurtpreventie op bepaalde vragen geen antwoord heeft, betekent niet dat bewoners niets kunnen doen. Zij kunnen zelf de gemeente bellen en doorgeven dat er een levensgevaarlijk groot gat in het wegdek zit. Of dat de vuilniszakken langer buiten staan dan anders. De kans is zeer groot dat het probleem in korte tijd wordt opgelost. Maar het zou ook kunnen dat de gemeente van niets weet en blij is dat er iemand belt. Meestal is dat laatste het geval.

Bijna niemand staat er bij stil, dat de meeste zaken niet aan gemeente, politie of andere instantie worden doorgegeven. Dat het daarom zo lang duurt voordat iets wordt aangepakt of opgelost. In de buurtvergadering van eind januari kwam dat nog eens duidelijk naar voren: iedereen wacht tot iemand anders belt.

En politie bellen

Hetzelfde geldt voor verdachte personen die ergens rondhangen. Die houden huizen in de gaten en zien precies wanneer iemand de deur achter zich dichttrekt. Ze zien hun kans schoon, gaan ervan uit dat er niemand thuis is en breken een minuut later in. Geloof maar dat het goed schrikken is wanneer er dan toch nog iemand thuis blijkt te zijn. Zowel voor inbreker als bewoner.

Vaak zien we de verdachte personen wel, maar we lopen snel verder. Dat mag, maar bel ondertussen even de politie, en geef door wat u gezien heeft. Liever één melding te veel dan te weinig. Iedereen loopt tegenwoordig door waardoor steeds meer inbraken overdag plaatsvinden in plaats van 's avonds.

Een tip: neem zelf initiatief als u iets constateert, bel direct. Zet daarom onderstaande nummers in uw mobiele telefoon, dan kunt u voortaan direct bellen als u iets ziet. Ervan uitgaande dat we tegenwoordig bijna allemaal zo'n ding op zak hebben...

Françoise Vaessen, Buurtpreventie De Bergen.

Algemeen alarmnummer politie: 112.

Nummer politie niet-urgente zaken:

0900-8844, vragen naar Eindhoven Centrum.

Buurtbrigadier Willem Hovestad: 0900-8844 (politie Eindhoven Centrum)

Klantencontactcentrum gemeente Eindhoven: (040) 2386000 (met 5 keuzemogelijkheden).

Buurtpreventie: Françoise Vaessen, (040) 2461818, debergenbuurtpreventie@yahoo.nl

LUISTEREN

Het is nog geen zeven uur als ik door mijn wekkerradio word gewekt. De stem van een wildvreemde galmt door mijn slaapkamer. Een vrijwillige inbreuk op mijn privacy? Naast alle onzin die zo'n dj uitkraamt, zit soms wat nuttige informatie. Het filenieuws, of de krantenkoppen voor hen die geen tijd hebben om de krant te lezen. Verder houdt zo'n dj zich bezig met het geven van zijn persoonlijke mening. In de auto is het niet anders, in de file heb je geen andere keus dan luisteren. Je kunt ook kiezen voor een zender waar de muziek de belangrijkste factor is, of voor het afspelen van je eigen cd's. Dan ga je op in je goede en slechte herinneringen. Met af en toe wat irritatie omdat het nummer echt niet om aan te horen is. Maar afzetten doen we niet, het zou maar eens stil kunnen worden om je heen?

Stilte is een luxe die we niet meer kennen. Waar ik ook kom, er is altijd geluid. Al lijkt het stil, ergens op de achtergrond is altijd wel geluid. Computers zoemen, verkeerslichten tikken, mensen lachen, praten. Zelfs midden in het bos hoor je wel ergens in de verte een auto rijden. Zou het daarom zijn dat we niet meer kunnen luisteren? Niet naar de dingen die er echt toe doen. We horen zoveel om ons heen dat we het prettig zijn gaan vinden alleen nog onze eigen stem te horen.

Voor bijna elk maatschappelijk probleem wordt tegenwoordig wel een speciale dag uitgeroepen. Misschien moet ik eens gaan lobbyen om 'De Dag van het Luisteren' te introduceren. Dan zouden zoveel discussies, vergaderingen en meningsverschillen de wereld uit geholpen worden. Want als je 't goed bekijkt, willen we toch allemaal hetzelfde: begrepen worden. En dat is alleen maar mogelijk als de ander luistert.

Françoise Vaessen

CARNIVAL

2 0 0 7

Quartier Vivant, Montmartre, Quartier Latin, allemaal benamingen die in de loop der tijd op De Bergen zijn losgelaten. Omdat het zo'n bijzondere buurt is. Onder meer dankzij de grote diversiteit aan cafés, eethuisjes, restaurants en andere horecazaken, van ouderwets bruin tot flitsend supermodern. Maar ook dankzij de vele aparte en speciale winkels en winkeltjes, van heel sober tot heel chic. Daarom regelmatig aandacht voor een Markante Middenstander in De Bergen. Ditmaal is dat Jos Huddleston Slater van Stripboekenzaak Eppo op de Kleine Berg'.

"Hoe groot is de kans dat wij elkaar ooit in ons leven op de Euromast tegenkomen?

Een paar procent, denk je?

Nee hoor, veel, veel minder. En

hoe groot schat je dan de kans dat daar net op datzelfde moment

een terroristische aanslag wordt gepleegd? Nou, nou? Inderdaad, nog veel kleiner, nog geen één tiende promille! Dus waar hebben we het over in dit land?! En waar zijn ze toch mee bezig, daar in Den Haag?" Zo opent Jos

Huddleston Slater (54) van Stripboekenzaak Eppo op de Kleine Berg het gesprek met de redactie van het Bergen Bulletin.

Britse voorouders

Jos staat bij veel mensen bekend als 'Jos van Eppo op de Kleine Berg'. Of soms wordt hij zelfs gewoon 'Jos Eppo' genoemd. Deels veroorzaakt doordat hij zo'n opvallende stripwinkel heeft, maar deels ook doordat hij een achternaam heeft die niet voor iedereen even gemakkelijk te onthouden, verstaan en uit te spreken is. Huddleston Slater luidt zijn familienaam.

"Inderdaad, Engels ja. Mijn overgrootvader is ergens rond 1880-1890, dus eind, eh..., 19e eeuw, uit Engeland overgestoken naar Nederland. Of mijn opa, dus de vader van mijn vader daar nou bij was, kan ik me zo niet meer herinneren. Maar die moet wel net rond die tijd zijn geboren, dus of daar in Engeland of hier in Nederland. Ik zou het eventueel kunnen opzoeken, we hebben een groot familieboek waar onze hele geschiedenis in staat."

Waarom zijn overgrootvader naar Nederland is gegaan, weet Jos evenmin. "Maar bij wijze van grap zeg ik altijd dat we gevlucht zijn, en dat we hier de eerste asielzoekers

**Jos Huddleston Slater
van Stripboekenzaak Eppo
op Kleine Berg:**

**'WAAR ZIJN WE
HIER IN
DIT LAND TOCH
MEE BEZIG?'**

waren. Eind 19e eeuw heerste er in Engeland namelijk een economisch en politiek schrikbewind à la Thatcher." Naderhand is zijn overgrootvader in Rotterdam leraar Engels geworden.

'Een feest? Ach, wie weet?'

Eppo bestaat volgend jaar dertig jaar. Reden voor een feest? "Elke keer neem ik me dat weer voor, en elke keer komt het er toch weer niet van. Toen we 5 jaar bestonden, toen we 12,5 jaar bestonden, toen we 25 jaar bestonden. Dus zou het er nu dan wel van komen? Ach, wie weet, we zien 't wel."

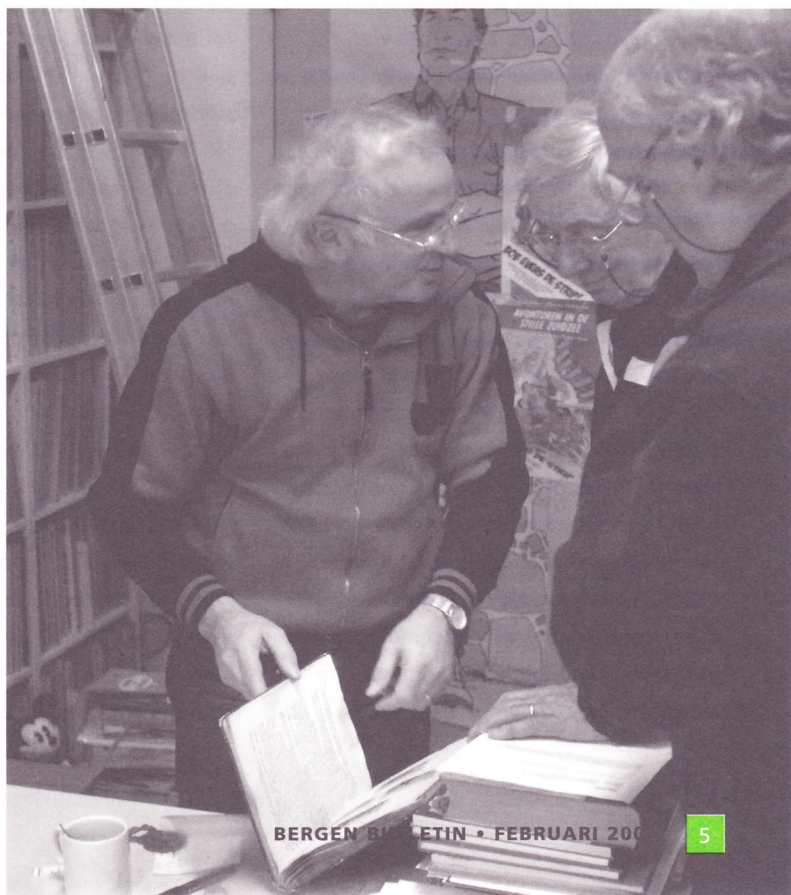
Eppo ging open op 10 februari 1978. Ruim een maand te laat, want het was eigenlijk de bedoeling om al begin dat jaar van start te gaan. "Maar mijn

een-na-oudste broer Paul is in die tijd overleden, op zijn 29e. En dan heb je wel iets anders aan je hoofd." Zijn broer had maar een hartcapaciteit van 50 à 60 procent, en moest een hartoperatie ondergaan. Een ingreep van zes à zeven uur.

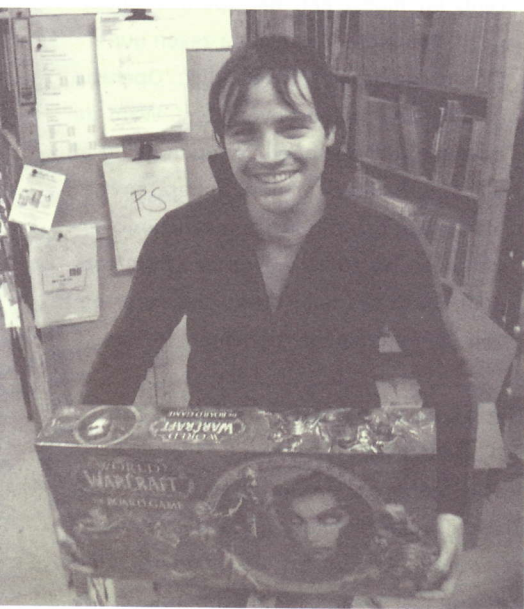
"Voor mijn broer gold letterlijk: 'Operatie gelukt, maar patiënt overleden'. Want de operatie zelf was goed verlopen, maar al die tijd hadden allerlei apparaten het merendeel van zijn lichaamsfuncties overgenomen. En zodra die werden losgekoppeld, lukte het mijn broer niet meer om zelf die functies over te nemen. Helaas..."

Geboren en getogen Son en Breugelnaar

Jos is geboren en getogen in Son en Breugel, waar hij bijna zijn hele leven heeft gewoond. Met slechts een onderbreking van drie jaar waarin hij in Schoonhoven de opleiding tot goudsmid volgde. Een opleiding van in totaal vier jaar. Met een alge-

meen eerste jaar, twee daaropvolgende specialistische jaren met opleidingen tot goudsmid, zilversmid, graveur of juwelier en een vierde praktijkjaar. Maar hij had de schoolpoorten nog niet achter zich dicht getrokken, of hij liet zijn ouders weten een stripwinkel te willen beginnen. "Nou, dat vonden ze natuurlijk wel jammer." Want ze hadden toch zijn opleiding betaald. Bovendien was zijn vader huisarts, en waren er meer familieleden met een medisch beroep. Zijn opa was bijvoorbeeld ook arts

geweest, en een oom en neef tandarts. In een familie met zo'n traditie goudsmid worden, nou vooruit dan, al was het wel wat ver van de stam. Maar een stripboekenzaak beginnen? "Weet je wat trouwens grappig is", zo associeert Jos nog even lekker verder, "dat die traditie is voortgezet door mijn zoon Tom. Van Tommy, inderdaad ja, weer een Engels naam. Na de middelbare school is hij biomedische technologie gaan studeren, hier aan de TU. Mooie opleiding, hoor, met toekomst, daar was ik wat blij mee." "Maar ... ggrrrrr", (ogen ten hemel, handen in de lucht), "daar is hij na een paar jaar al weer mee gestopt! Nou, dat vond ik nou weer jammer." Jos heeft zich er snel bij neergelegd, en inmiddels staat Tom (26) al weer ruim twee jaar bij zijn vader in de winkel. Zoals Jos zich snel kon verenigen met de ommezwaai van zijn zoon Tom, zo kon Jos' vader dat indertijd met de keus van zijn

zoon Jos. Zo niet zijn moeder. "Voor haar kwam het echt als een dreun, dat ik een stripwinkel wilde beginnen. Zelf had ze een creatieve, kunstzinnige achtergrond, ze was namelijk beeldhouwster geweest. En een goudsmid, dat is toch ook creatief werk. Maar een stripboekenzaak, daar had ze veel moeite mee."

Overigens heeft zijn moeder weinig met haar kunstzinnige achtergrond kunnen doen, zo weidt Jos uit, het leven thuis slokte haar volledig op. Dag en nacht. "Mijn vader had geen vervanger, hij was de enige huisarts in het dorp. Bovendien hadden we apotheek aan huis, en dat was de verantwoordelijkheid van mijn moeder die ook nog eens de zorg van vijf kinderen had. Dus die heeft zich helemaal opgeofferd."

Steun van Paul

Alleen van zijn oudere broer Paul kreeg Jos actief steun voor zijn plannen, zo pakt Jos de draad weer op. Paul wist meer van strips, was er meer mee bezig, veel meer dan Jos. Die was er eigenlijk toevallig ingerold. Want aan het begin van zijn opleiding tot goudsmid had Jos de postbus en voorraad aan antiquarische strips overgenomen van een winkeltje in Eindhoven waar ze onder meer stripboeken verkochten. Dat hij zo als student gemakkelijk van huis uit wat extra geld kon verdienen, speelde een belangrijke rol om die zaak over te nemen. Dat er dan ook nog eens stripboeken op de schappen stonden, was alleen maar mooi meegenomen. Jos' besluit van een paar jaar later om een eigen stripzaak te beginnen, was evenmin erg bewust of doordacht, zo blijkt. "Dat besluit kwam meer als een impuls, was voor mij écht iets tijdelijks, een tussenstap naar iets anders. Ik wist nog niet wat ik wilde, daar kon ik in die tussentijd over nadenken. En dat ik er nu na 29 jaar nog zit!" Dat had hij toen in de verste verte niet verwacht.

Broer, zoon en Belg in winkel

Binnen een jaar na opening van de zaak kreeg Jos versterking van zijn twee jaar jongere broer Mari. Had weinig met strips, maar had een grafische opleiding en kon daar geen werk in vinden. Hij kwam er voor-

al bij om zaken te ordenen, zijn sterke kant volgens Jos, en om alles te gaan rubriceren. Zo'n tien jaar geleden is de uit België afkomstige Marc Timmermans aangeschoven. En met Jos' zoon erbij staan er nu dan vier mensen fulltime in de winkel. "Verder krijg ik ook nog regelmatig hulp van bevriende klanten", maakt Jos het plaatje compleet.

Jos' spin off

In het begin verkochten Jos en Mari "van alles." Niet alleen strips en bijbehorende 'gadgets', maar ook antieke boeken, oude landkaarten, prenten en ansichtkaarten uit grootmoeders tijd. Medio jaren tachtig ging Jos samenwerken met Max Silverenberg, inmiddels ook al weer tientallen jaren actief als winkelier op in De Bergen, maar in die tijd nog vooral met antiek en curiosa. Samen begonnen ze ergens anders op de Kleine Berg een zaak waarin de antieke boeken, kaarten en prenten werden ondergebracht. Na een paar jaar wilde Jos dat antiquariaatsdeel om financiële, belasting-technische organisatorische redenen afstoten, en Max bleek dat wel alleen te willen voorzetten. Later heeft Max die zaak weer overgedaan aan Molendijk, lange tijd gevestigd aan het eind van de Kleine Berg, maar al weer geruime tijd geleden naar elders vertrokken. Op zijn beurt is Max zich daarna steeds meer gaan toeleggen op duurdere, meer kunstzinnige antieke boeken en kaarten, onder andere op het gebied van reizen.

Één keer de winkel bezoeken, is genoeg om de speciale sfeer van de Stripboekwereld

goed te kunnen proeven. Maar trek er wel een paar uur voor uit, pas dan doe je recht aan Jos' vele kleurrijke verhalen en anekdotes, maar ook aan zijn nogal onorthodoxe opvattingen, denkbeelden en bespiegelingen. Al associërend rolt hij van het een in het ander, daarbij extra gestimuleerd door vragen en opmerkingen van zijn jongere broer Mari of een van zijn klanten.

Stripprijsvraag Trouw

Zo komt op een gegeven moment een klant naar Jos toe met het dagblad Trouw onder zijn arm. De man wijst hem op de uitslag van een stripprijsvraag die enige tijd daarvoor in die krant heeft gestaan. Hierin ston-

den tien tekeningen van druïden waarvan lezers gedetailleerd moesten aangeven uit welke strip ze kwamen. "Maar wat de samenstellers van die quiz daarbij hebben uitgehaald, kan niet. Echt niet", zegt Jos zichtbaar geïrriteerd.

"Want er zat één tekening bij waarvan geen enkele kenner zou kunnen aangeven, uit welke strip die kwam. Geen enkele. En dat blijkt nu ook wel uit de uitslag van de prijsvraag: geen van de inzenders heeft de oorsprong van deze tekening kunnen achterhalen. Daar zijn ze kennelijk bewust op uit geweest. Oh, daar kan ik me zo kwaad over maken, over zoiets laags." Jos staat op en

pakt het boek waar de tekening in stond. "Kijk, hier gaat het om, om het eerste plaatje van dit verhaal. Zie je, de figuur die daarop staat, is helemaal niet in de stijl van de rest van de strip, wijkt er zelfs heel sterk vanaf. Kijk maar 's naar de rest van het verhaal." Bovendien is het de enige keer dat deze figuur in dit verhaal voorkomt, of in welk verhaal dan ook. "Dat vind ik zo gemeen, zo laag." Over de prijsvraag heeft Jos uitgebreid contact gehad met de vele kenners in het stripwereldje. Ook met klanten én collega's in het land, onder wie de eigenaar van een stripboekenzaak in Hoorn.

Harrie de Klaagmuur

"Die collega uit Hoorn heb ik regelmatig aan de lijn. Goeie vent, hoor, weet veel, maar staat wel bekend als 'Harrie de Klaagmuur'. Als hij één dag minder omzet draait, is hij al bang dat de markt instort." Ook Harrie wist echter het antwoord op die ene vraag niet. "Alleen een fanatieke, jonge vrouw uit België, die wel. Weet erg veel van strips, en had zich er als een pitbull in vast gebeten." Uiteindelijk heeft zij de bewuste strip wel gevonden, maar te laat: de sluitingstermijn was al verstreken.

DE BERGEN & NS

Een van de zegeningen van wonen in De Bergen is het op loopafstand gelegen station. Geen auto of taxi nodig, dus gemak en tijdwinst. Dit laatste voordeel wordt echter steeds vaker door de NS op soms gênante wijze om zeep geholpen. Vrijwel alle treinen in Nederland lijken tegenwoordig van vertraging naar gemiste aansluiting te sporen en zelden op tijd te rijden. Voor een paar dagen Brussel miste ik bijvoorbeeld door vertraging op elk overstapstation alle aansluitingen. Reisduur Eindhoven-Brussel ruim 3 en half uur. Nauwelijks een week later maakte de NS het nog bonter door de trein vanuit Rotterdam CS een paar honderd meter voor station Tilburg ruim twee uur te laten stilstaan. Omdat volgens de speaker een trein uit tegenovergestelde richting

was ontspoord... Ik schrok me rot!!! Maar al snel werd duidelijk dat de 'ontspoorde' trein veilig stilstond op het station, met slechts twee wielen van één treinstel enkele centimeters buiten de rails. Het treinverkeer werd op geen enkele manier gehinderd, maar het veiligheidsprotocol van de NS stond als 'n huis. Dat wel.

De machinist 'speakerde' dan ook lachend dat hij probleemloos verder kon, maar niet mocht van zijn baas.

Na ruim een uur wachten meldde diezelfde machinist enigszins besmuikt dat de NS het spoor officieel had vrijgegeven, maar dat ProRail nu plotseling dwars lag.

Omdat hun medewerkers nog vrolijk keutelend op het baanvak van de 'ontspoerde' trein rondhingen. De sarcastische

manier waarop onze speaker na weer een uur wachten aankondigde, dat nu ook ProRail groen licht gaf, maakte wel iets duidelijk: de NS en ProRail lijken bepaald geen warme relatie te onderhouden. Al met al bedroeg de reisduur van Rotterdam CS naar Eindhoven 3 uur en 15 minuten...

Dus weg gemak en tijdwinst? Nou gelukkig niet helemaal. Want als je ondanks de NS uiteindelijk toch in Eindhoven arriveert, ben je gegarandeerd binnen vijf minuten thuis.

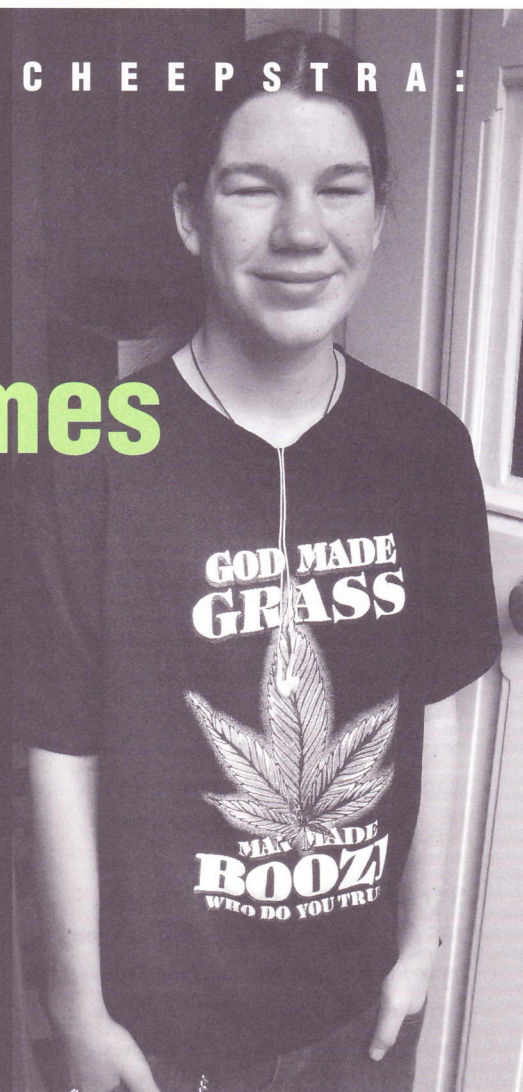
Tenzij je door het hondenpoepmijnenveld van het Regentekwartier moet laveren. Maar daarover een volgende keer.

Tom Adriaans

Eerst drummen, toen computer-games en nu: uitgaan!

Een typische jongenskamer, overal kleren op de grond, een open geslagen bed en allerlei posters op de muur. "Oh, en ik heb toch net een beetje opgeruimd", zegt de 17-jarige Sam Scheepstra verontschuldigend. Hij woont lekker helemaal boven, op de tweede verdieping van een statig en sfeervol herenpand aan het begin van de Catharinastraat. "Ik zeg altijd dat deze hele verdieping van mij is, maar daar schijnen mijn ouders het niet mee eens te zijn."

"Kijk, dit is het rommelhok", zegt Sam tijdens een korte rondleiding over 'zijn' verdieping. Daarbij wijst hij op een kamertje aan de voorkant van het huis waar onder meer een strijkplank en een volle wasmand in staan, met daar bovenop hun poes. "Die mag hier eigenlijk niet komen van Bart, mijn vader. Hij is bang dat er zo vlooiën in het huis komen." Maar Sam laat het beestje gewoon liggen.

Mooi uitzicht

"En dat was ooit bedoeld als een soort fitnesskamer", gaat Sam verder nadat hij de deur van een grotere kamer aan de achterkant van het huis heeft open gedaan. "Maar daar wordt die in de praktijk niet voor gebruikt, dat is wel te zien." In de vrij ruime en lichte hal op deze verdieping heb je vanuit een dakkapel aan de achterkant van het huis een mooi uitzicht over De Bergen. Met aan de ene kant goed zicht op de moderne nieuwbouw van Cicogne, en aan de andere

kant op de meer traditionele woningen in de Julianastraat. Ook is het bovenste deel van de gevel van de Julianahof, de tot wooncomplex omgebouwde school, goed te zien.

Gezellige straat

Naar buiten kijkend merkt Sam op, dat hij het hier prima naar zijn zin heeft. In dit huis, en in De Bergen. "Ik ben hier geboren en heb er mijn hele leven gewoond, en ik wil voorlopig niet weg. Mijn ouders hebben vage plannen om in Spanje te gaan wonen, maar dan wil ik wel in dit huis blijven." Want de buurt is gezellig, vindt Sam, en dan vooral zijn eigen straat.

"Hier is vaak van alles te doen, straatfeesten en zo, en daar komen alleen maar aardige, leuke mensen op af." Vroeger kwam hij ook wel op andere plaatsen in de buurt, trok bijvoorbeeld op met Ferran Huijsmans uit de Prins Hendrikstraat. Met Ferran deelde hij zijn passie voor popmuziek, waaronder met

name metal. Ook speelden ze allebei sinds enkele jaren in een rockbandje.

Contact verwaterd

"Maar het contact tussen Ferran en mij is verwaterd, ik weet ook niet precies waarom." Misschien heeft onbewust mee gespeeld dat Sam ruim een jaar geleden uit zijn band is gestapt en zelfs helemaal geen muziek meer maakt. Terwijl Ferran er wel mee doorging. En dat hij in plaats daarvan veel thuis zat, achter de computer, om op internet te MSN'en en spelletjes te spelen. In de praktijk was dat eigenlijk maar één spelletje, 'World Warcraft', zo blijkt.

Inmiddels is de lol daar na ruim een jaar wel weer vanaf, zo blijkt ook. Sinds kort laat Sam het scherm steeds meer het scherm om met vrienden van school af te spreken of met een paar mensen te gaan stappen. En dat allemaal buiten De Bergen, vrienden en vriendinnen wonen niet in de buurt en uitgaan

doet hij op het Stratumseind. Daarvoor gaat hij bijna altijd naar Altstadt, het enige café waar ze volgens hem zijn favoriete muziek draaien: metal dus.

Eerst basgitaar, toen drums

Sam heeft vanaf zijn zesde tot zijn zestiende muziek gemaakt. Eerst speelde hij basgitaar, maar al snel is hij overgestapt op drums. Dat was bij Paraplu, een organisatie die onder andere kinderen en jongeren op een leuke, creatieve manier helpt om popmuziek te maken. Vanaf zijn zevende speelde hij in een rockband, met een stijl die ergens ligt tussen metal en punk. "Maar uiteindelijk ben ik eruit gestapt, iets meer dan een jaar geleden nu. Omdat de rest van de groep iets anders wilde dan ik."

En dat betekende ook bijna meteen het einde van zijn 'muziekcarrière.'

"Ik vond het best leuk, hoor, in die band, kon het best goed met de anderen vinden. Maar zij wilden een andere kant op, wilden het serieuzer gaan aanpakken. Dat betekende dat het veel meer tijd zou gaan kosten, en daar had ik niet zo'n zin in. In die tijd oefenden we één keer per week, zo'n twee uur, en traden we gemiddeld één keer per maand op. Dat vond ik prima, maar veel meer moest het niet worden. Dus toen moest ik kiezen, en heb ik besloten ermee te stoppen."

Op regionale radiozender

Sam heeft nog steeds goede herinneringen aan die tijd. Onder meer aan een interview mét een optreden bij de regionale radiozender E-FM. Wat voor hem overigens tegelijk zijn laatste optreden was. "Dat was een erg leuke ervaring. Heel professioneel ook, zo had je tijdens het spelen een koptelefoon op. En het was best wel spannend, het werd 'live' uitgezonden. We waren dan ook best wel een beetje zenuwachtig, want dan moet je het toch in één keer goed doen. Kun je niet 't zoals bij het opnemen van een CD nog 's een keertje overdoen."

Maar doorgaans was Sam vlak voor een 'live'-optreden niet "echt gestrest." Naast het radio-optreden is hem dat nog één keertje wél overkomen, weet hij nog goed. Dat was

tijdens de regionale voorronde voor een landelijke kunstcompetitie waar van alles tegelijk te doen was: naast muziek was er bijvoorbeeld ook schilderen, film en poëzie. "Maar wij moesten vijf uur wachten, vijf uur, voordat we aan de beurt waren en dat is niet zo goed voor je zenuwen. Dat optreden liep dan ook niet echt lekker."

Tweede prijs

Een keer eerder was het bij dezelfde manifestatie echter een stuk beter gegaan. Toen wonnen ze de tweede prijs, goed voor een leuk geldbedrag en de mogelijkheid om een eigen CD op te nemen. In totaal heeft hij met de band twee CD's opgenomen, één met vier nummers en één met zes nummers. Onlangs is Sam nog een keer naar een optreden van zijn oude band wezen kijken. In café Wilhelmina. "Was wel gaaf, ja."

Sam heeft de band en het muziek maken wel "een beetje" gemist, erkent hij. "Waarom ga je dan niet weer muziek maken?", zal zijn moeder Liesbeth later aan hem vragen. Maar daar piekert hij niet over.

"Ik denk dat ik mijn drumstel maar ga verkopen", reageert Sam enigszins provocerend. En trouwens, waarom zou hij, hij heeft inmiddels toch meer dan genoeg andere dingen aan zijn hoofd.

Alleen op zaterdagavond

Tot voor kort was dat vooral de computer, en tegenwoordig is dat vooral uitgaan. "Maar

alleen op zaterdagavond. Ik zou wel vaker willen, maar door de week mag ik niet van mijn ouders, omdat ik de volgende dag naar school moet. En vrijdagavond werk ik bij Berlage op de Kleine Berg."

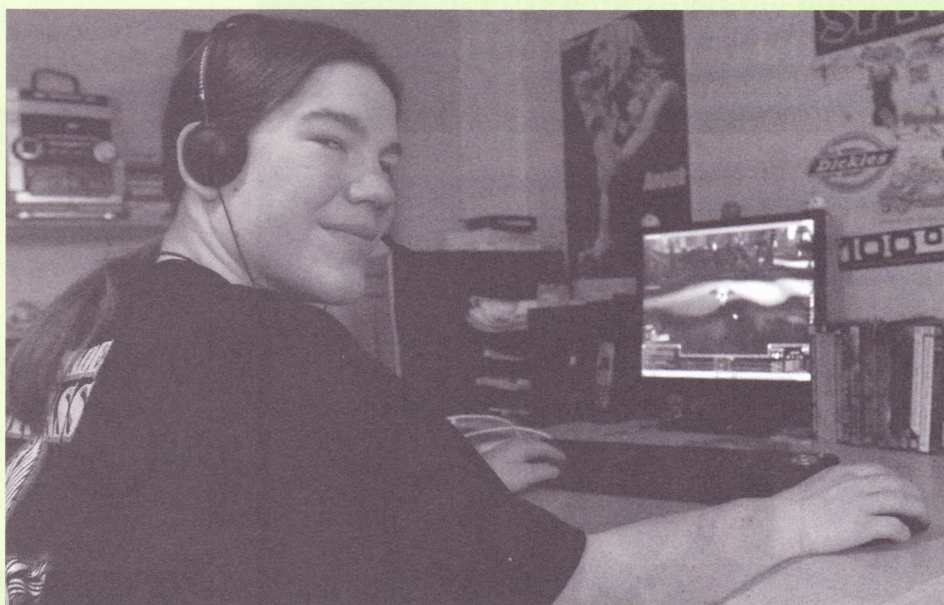
Vervelende leraren

School, ja, daar ligt niet echt zijn passie, zo lijkt. "Ik doe niet echt veel, althans niet genoeg, vinden sommige leraren. Ben ook een keer blijven zitten." Sam zit op het Van Maerlant, in het vijfde jaar van het VWO, en doet het profiel Natuur en Techniek.

Nogal wat leraren vindt hij maar vervelend, zeker de oudere. "Ze zitten maar op me te vitten, zoeken altijd iets om over te zeuren. Dat ik nergens belangstelling voor heb, dat ik nooit goed oplet, dat ik altijd stoned in de klas zit. Dat laatste denken ze zeker omdat ik van die kleine ogen heb."

Sam geeft toe dat hij inderdaad lang niet altijd even goed oplet, ook regelmatig in de klas andere dingen zit te doen en een grote mond tegen een docent niet schuwt. Maar dat komt dan volgens hem allemaal omdat lessen zo saai of vervelend zijn. Geven leraren echter goed les, en dat zijn meestal de jongere, dan is hij wel bij de les.

Inmiddels gaat het wel goed op school, verzekert Sam. "Ik ga zeker door naar het volgende jaar. Moet ik er alleen nog wel een beetje aan blijven trekken."

CT2 creative thinking coaching training
Sander Vrugt van Keulen associate certified trainer en coach

Personal Coaching? **wat is het?**
waarom?

focus op jezelf
kijk voor informatie op de website www.CT2.nl

GROTE BERG 46F 5611 KL EINDHOVEN T 06 24 66 20 30 INFO@CT2.NL WWW.CT2.NL

SLOW *Sinds 2005*
LIVING
Bergstraat 37
Winkel voor Sfeer & Meer

Exclusieve cadeaus & decoraties in romantische stijl
Bergstraat 37 5611 JX Eindhoven tel. 040 243 9913
www.slowliving.nl

Wij lezen!

BOEKHANDEL
SPIJKERMAN

KLEINE BERG 5 • 5611 JS EINDHOVEN
T 040 269 37 26 • F 040 243 84 11

zeker niet de grootste,
maar wel de beste
boekhandel van Eindhoven

B
essential

kleine berg 22, eindhoven

BOSS
HUGO BOSS

boon
restaurant

Restaurant Boon
Willemstraat 61 • 040 237 73 93
3 gangen weekmenu €24,50
www.restaurantboon.nl

2 gangen €32,50
3 gangen €39,50

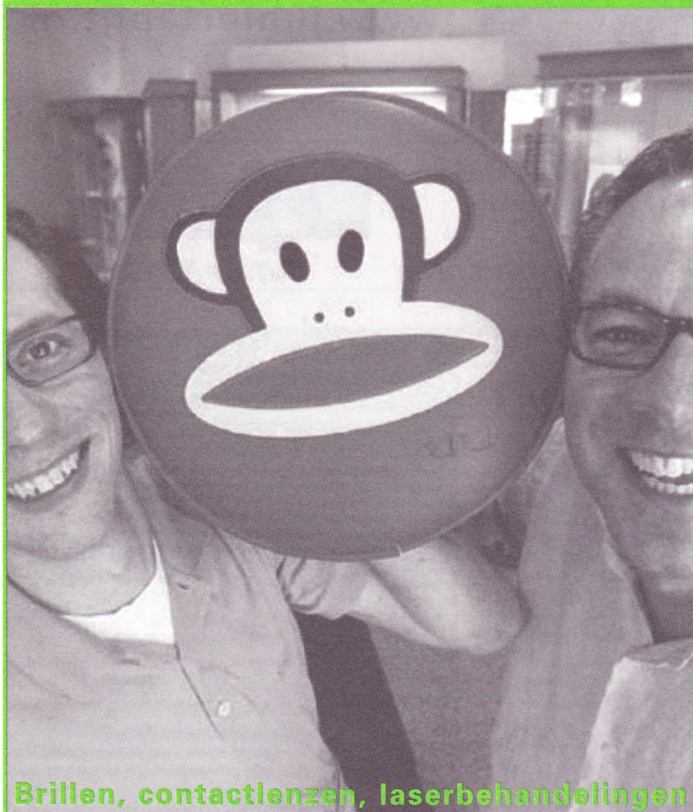
Keuken geopend
maandag t/m vrijdag van 17.30 uur tot 22.00 uur

Claire
CUISINE FRANCAISE

KLEINE BERG 47, 5611 JS EINDHOVEN
040 2458839, WWW.RESTAURANTCLAIRE.NL

Wil je écht iets bijzonders zien?

Brillen, contactlenzen, laserbehandelingen

Kleine Berg 29
(040)2466946

www.fyeo-eindhoven.nl

FYEO
VISION

Huizen veranderen, eigenaren ook!

Kennis Makelaardij is het makelaarskantoor bij u om de hoek dat met eigentijdse middelen een klassiek vakmanschap waarmaakt. De medewerkers van ons Eindhovens kantoor hechten, naast deskundigheid, waarde aan integriteit en persoonlijke omgang. U kunt dat zelf ervaren wanneer u contact met ons opneemt.

Stratumsedijk 38 - 5611 NE Eindhoven - tel. 040-2531260

www.kennismakelaardij.nl

2^e RIJSTTAFEL (19,95 pp)
HALF GELD

**JAVAANS
EETCAFE**

Eindhoven Kleine Berg 34b (040) 245 00 97
bij inlevering van deze advertentie, max. 1 pp, niet in combinatie met andere acties

**Martin's
Natuurlijk**

uw gezondheidswinkel

Willemstraat 19 Eindhoven
Telefoon 040 2375437

“Maar bij wijze van grap zeg ik altijd dat we gevlucht zijn, en dat we hier de eerste asielzoekers waren”.

Jos Huddleston Slater
van Stripboekenzaak Eppo

www.juniortapijt.nl

Planken- Laminaat
en Parketvloeren

Tel. 040-2464580 www.markett.nl

Tijdelijk minder buurtbrigadiers in De Bergen

Al weer enige tijd zijn de buurtbrigadiers tijdelijk minder actief in De Bergen. In de eerste plaats, omdat Willem Hovestad (rechts op de foto) medio vorig jaar naast buurtbrigadier ook waarnemend netwerkinspecteur werd voor de binnenstad, en daarmee voor De Bergen. Om voorlopig even het 'gat' op te vangen dat ontstond na het vertrek van Peter van de Wal die dat werk daarvoor twaalf jaar had gedaan. Maar Willem is als netwerkinspecteur - waarnemend of niet - vooral beleidsmatig bezig en komt dus noodgedwongen veel minder op straat. Hoe graag hij dat ook zou willen. Daarnaast is Henri van den Ouweland sinds begin dit jaar lid van de ondernemingsraad waar hij in het dagelijks bestuur zit. En dat is een fulltime functie. Naar verwachting is er over een maandje wel een opvolger voor Henri. Dan moet eveneens bekend zijn of Willem definitief netwerkinspecteur wordt of niet. In het laatste geval verschijnt hij weer als buurtbrigadier in De Bergen, in het eerste geval moet er iemand anders in zijn plaats worden aangetrokken. En dan moet de buurt nog even wachten voor er weer twee buurtbrigadiers in de buurt rondlopen.

ONTWIKKELINGSVISIE

De Bergen koesteren en versterken:

- Aantrekkelijke mix van functies
- Leefbaar stedelijk woonmilieu
- Bestaande kwaliteit en variatie in wonen versterken

- Cultuurhistorisch waardevol gebied

Mooi toch? Waarom dan toch dat zwaarmoedig begin van dit stukje? Omdat ik ervaringsdeskundige ben en weet dat de gemeente een slecht luisteraar is. Maar ook omdat het altijd beter kan. Er worden kansen gemist. Ook nu. De presentatie in de bieb was geruststellend. Maar buurtbewoners, let op uw project!" Zie ook: www.koepeldebergen.nl, Presentatie Gemeente Visie-ontwikkeling 13 februari.

Tentoonstelling 'Kunst in De Bergen'

De tentoonstelling 'Kunst in De Bergen' gaat al op vrijdagavond 20 april om zeven uur van start, en niet pas op zaterdag 21 april zoals eerder in deze krant stond.

De officiële opening zal die vrijdagavond worden verricht door Peter Thoben, directeur van Museum Kempenland.

Inmiddels hebben zich zo'n vijftien kunstenaars aangemeld onder wie een relatief groot aantal nieuwe deelnemers van buiten de buurt. En er is ook een site:

www.kunstindebergen.web-log.nl.

Voor meer informatie, zie de agenda.

A G E N D A

- Originele tekeningen en grafiek van Herman Brood, t/m za 10 maart, do-vr 11.00-18.00 uur en za 11.00-17.00 uur, galerie Docters Art, Willemstraat 23, 040-2025884, martijn@docters-art.com en www.docters-art.com.
- Bijeenkomsten 'Koepel De Bergen', do 29 maart (kerngroep), do 26 april (kerngroep met vertegenwoordigers), en do 31 mei (kerngroep), verder elke laatste do v/d maand, locatie afhankelijk van soort bijeenkomst (kerngroep, kerngroep en vertegenwoordigers of hele buurt). Info: info@koepeldebergen.nl en www.koepeldebergen.nl.
- Expositie 'Kunst in De Bergen' vr 20 t/m zo 22 apr 2007, buurtcentrum De Bergen, Oranjestraat 1. Info en aanmelding: Lei Haanraats, kunstindebergen@gmail.com, 2437279 (buurtcentrum, ma- en di-av).
- Bijeenkomst buurtpreventie, ma 7 mei, aanvang 19.30 uur, verder elke eerste ma v/d oneven maand, buurtcentrum De Bergen, Oranjestraat 1. Info: Françoise Vaessen, 2461818, buurtpreventiedebergen@yahoo.nl.

Erg tevreden, maar niet zo'n lekker gevoel

Bewoners van De Bergen zijn erg tevreden over hun buurt, maar voelen zich er niet altijd even veilig. Dat is een belangrijke conclusie uit een buurtonderzoek van eind 2006. Tevreden zijn mensen met name over de winkels, voorzieningen en over de kwaliteit van de woningen. En minder veilig voelen ze zich door drugsgebruik, dealen, inbraak, zwervers, onguire types, agressie, vandalisme, etc. Meer info: www.koepeldebergen.nl, onder Presentatie Polyground Politiekenmerk Veilig Wonen.